

Навіны

БЕЛАРУСКАГА НАРОДНАГА ФРОНТУ "АДРАДЖЭНЬНЕ"

нумар 6 (23)

жнівень 2000 г.

Беларусь адзначыла Дзень Неза- лежнасьці

27 ліпеня споўнілася 10 гадоў з дня прыняцця Дэкларацыі аб дзяржаўным сувэрэнітэце Беларусі. Юбілей адзначаўся ў Менску й рэгіёнах краіны, прычым формы святкаваньня былі самыя розныя.

Менск

У Менску на канфэрэнцыі, прыведзенай да дзясятых угодкаў Дэкларацыі (ініцыятарам арганізаваньня канфэрэнцыі быў Вярхоўны Савет), з дакладам, прысьвечаным дзесяцігодзьдзю незалежнасьці Беларусі выступіў старшыня БНФ «Адраджэньне» й Партыі БНФ Вінцук Вячорка.

У гэты ж час прадстаўнікі Маладога Фронту правялі ў Менску сэрыю т.зв. «лятучых пікетаў»: 15 хлопцаў і дзяўчат (дзесяцэра зь іх былі апранутыя ў белае, а пяцэра - у чырвонае, пад колеры нацыянальнага сьцягу), фатаграфаваліся на фоне дзяржаўных установаў, выстройваючыся ў кампазыцыю бел-чырвона-белага сьцягу - сымбалю беларускай незалежнасьці.

Маладыя людзі ішлі ў суправаджэньні журналістаў ды вялікай колькасьці міліцыянтаў і супрацоўнікаў спэцслужбаў (супрацоўнікі «органаў» пацягнуліся за «калёнай» адразу ж пасля перашага фатаграфаваньня). «Лятучыя пікеты» пасьпелі пабываць і сфатаграфаваньня, трымаючы ў руках лэзунгі «Жыве Беларусь!», «Моладзь за Беларусь!», ля галоўнага корпусу БДУ, Дому Ўраду, Менгарвыканкаму, КДБ, Міністэрства замежных справаў, Канстытуцыйнага Суду, Палацу Рэспублікі, «нулявога кілямэтру», Адміністрацыі прэзыдэнта. Удзельнікам пікету шмат разоў перагароджвалі дарогу, а ля Дому Ўраду міліцыя паспраба-

Працяг на стар.2

Народны паэт Беларусі Ніл Гілевіч выступае на Усебеларускім зьездзе за незалежнасьць

АКТ НЕЗАЛЕЖНАСЬЦІ БЕЛАРУСІ

Мы, дэлегаты Ўсебеларускага Зьезду, паўнамоцныя прадстаўнікі народа Беларусі,

— усьведамляючы адказнасьць за будучыню краіны;

— нагадваючы, што Рэспубліка Беларусь зьяўляецца дзяржавай-заснавальніцай Арганізацыі Аб'яднаных Нацый;

— грунтуючыся на прынцыпах і нормах міжнароднага й нацыянальнага права,

ЗАЯЎЛЯЕМ:

Беларускі народ мае тысячагадовую гісторыю сваёй дзяржаўнасьці: ад Полацкага княства, Вялікага княства Літоўскага, Беларускай Народнай Рэспублікі да сучаснай Рэспублікі Беларусь. Прынятая Вярхоўным Саветам 27 ліпеня 1990 года Дэкларацыя аб дзяржаўным сувэрэнітэце сьцьвярджае яго дзеля галоўнай мэты – свабоднага разьвіцьця і дабрабыту, годнага жыцьця кожнага грамад-

зяніна Беларусі. Яна абвешчае незалежнасьць краіны ў вонкавых дачыненнях, вяршэнства, самастойнасьць і паўнату дзяржаўнай улады, дзеючай на падставе правамоцных законаў. Любыя дзеянні супраць сувэрэнітэту Беларусі і нацыянальнай дзяржаўнасьці недапушчальныя й павінны карацца як найвялікшае злачынства.

Дзяржаўны сувэрэнітэт быў замацаваны ў Канстытуцыі, прынятай 15 сакавіка 1994 году. Паводле яе Беларусь увайшла ў сьвет як нэўтральная, мірная й бязьядзерная дзяржава.

Незалежнасьць Беларусі зьяўляецца набыткам ня толькі сёньняшняга пакаленьня, але й нашых продкаў і належыць нашчадкам. Сувэрэнітэт краіны ня можа быць абмежаваны альбо скасаваны праз рашэньні дзяржаўных асобаў і органаў, нават праз рэфэрэндум.

Працяг на стар.7

Беларусь адзначыла Дзень Незалежнасьці

вала затрымаць аднаго з журналістаў, палічыўшы яго, відаць, за пікетоўца (ён быў апрануты ў чырвонае). Апошняя кропкай акцыі стала расейская амбасада, дзе меркавалася ўручыць пэтыцыі зь віншаваньнямі з нагоды Дня Незалежнасьці Беларусі. Аднак прадстаўнікі РФ віншаваньне браць адмовіліся. Празь 10 хвілінаў чаканьня яны паведамлілі, што могуць прыняць яе выключна факсам.

З 18.00 да 22.00 на пляцы Бангалор праходзіў сьвяточны канцэрт пад лэзунгам «10 гадоў - 10 гітоў!» - кожнаму году незалежнасьці Беларусі адпавядаў адзін гіт. Удзельнічалі ў акцыі і маладыя і найпапулярнейшыя беларускія каманды: Postskriptum, Млын, Z, Камэлот, Новае Неба, NRM. Вёў канцэрт старшыня Маладога Фронту Павал Севярынец - распавядаючы каротка перад чарговым гітом пра тое, чым быў адметны кожны год незалежнасьці.

Магілёў

Раніцай 27 ліпеня магілёўцы пабачылі дзясяткі папяровых нацыянальных сьцяжкоў, разьвешаных на дрэвах ды іншых месцах у цэнтры гораду. Так магілёўскія маладафронтаўцы сустрэлі Дзень Незалежнасьці ды нагадалі пра сьвята землякам. Прыдумка з закладваньнем сьцяжкоў, як сьцьвярджаюць самі маладыя магілёўцы, новая й эфэктыўная, бо зьняць сьцяжкі, забытанія ў лістоце, вельмі цяжка, а відаць іх здалёк. Сьцяжкі правіселі цэлы дзень, ствараючы людзям сьвятотчны настрой.

27 ліпеня ў ДК Швейнікаў мусіла адбыцца сьвяточнае паседжаньне й канцэрт папулярнага на Магілёўшчыне гурта «Верасень» з Горак. Усё было санкцыянавана ўладамі. Аднак а 18 гадзіне, калі людзі ўжо сабраліся каля Дому культуры, стала вядома, што канцэрту ня будзе, бо гурт ня выпусьцілі нават з саміх Горак.

Тады людзі, узяўшы ў рукі бел-чырвона-белыя сьцяжкі ды віншавальныя ўлёткі, прайшлася вуліцамі гораду. Без перашкодаў сьвяточная калёна колькасьцю блізу 70 чалавек пракрочыла цэнтральнымі вуліцамі й спынілася ля гістарычнага цэнтру горада - Пелагееўскага гарадзішча, дзе быў зладжаны невялікі мітынг. Нягледзячы на значную колькасьць міліцыі і амону, эксцэсаў не адбылося. Пасьля мітынгу магілёўцы разьфліся па хатах, каб у сямейным коле працягнуць сьвяткаваньне Дня Незалежнасьці.

Лятучы пікет на праспэктэ Ф. Скарыны

Горадня

Горадня ў гонар Дня Незалежнасьці правяла некалькі пікетаў у розных раёнах гораду. Пікеты ладзіліся прадстаўнікамі БНФ, Маладога Фронту, БСДП (НГ) і БСДГ.

Вечарам у палацы «Юнацтва» адбылося ўрачыстае паседжаньне ў гонар 10-й гадавіны прыняцьця Дэкларацыі аб незалежнасьці, на якім прысутнічала каля 400 чалавек, у т. л. прадстаўнікі палітычных партыяў ды грамадзкіх арганізацыяў. Пасьля ўрачытага паседжаньня адбыўся канцэрт, на якім выступілі Віктар Шалкевіч, ансамбаль «Дударыкі», сьпявачка Вера Ярошына ды іншыя выканаўцы.

Віцебск

У Віцебску прайшоў сход у парку імя Караткевіча, пасьля чаго ў адной зь віцебскіх кавярняў адбылася сьвяточная імпрэза. Арганізатары плянавалі ў ліку сьвяточных акцыяў і правядзеньне тэатральнага прадстаўленьня, але за чатыры дні да Дня Незалежнасьці ўлады нечаканна адмовілі ў дазволе.

На сьвяточнай імпрэзе, дзе прысутнічалі прадстаўнікі палітычных партыяў, выступілі кіраўнікі мясцовага БНФ.

Бабруйск

Улады Бабруйску забаранілі плянаваны актывістамі палітычных партыяў

пікет у Дзень Незалежнасьці. Але людзі ўсё ж такі сабраліся на пляцы і спрабавалі разгарнуць адмыслова прынесеныя плякаты. Гэтаму, аднак, перашкодзілі міліцыянты. Тады бабруйчане скіраваліся да помніку-камяню ў памяць ахвяраў сталінскіх рэпрэсіяў, дзе ўсклалі вянкi й кветкі ды запалілі сьвечкі ў памяць загінулых за незалежнасьць.

Наваполацк

У Наваполацку ў гонар Дня Незалежнасьці адбыўся мітынг, на якім выступілі прадстаўнікі БНФ. Удзельнікамі мітынгу была прынятая рэзалюцыя аб падтрымцы Ўсебеларускага зьезду за Незалежнасьць і пра няўдзел палітычных партыяў у выбарах у «палату».

Баранавічы

Баранавіцкі БНФ падаваў заяўку на пікет, але гарадзкія ўлады дазволу не далі. Тым ня менш, каля 30 чалавек сабралася 27 ліпеня ў гарадзкім парку ў цэнтры гораду. Моладзь сьпявала пад гітару, спрабавалі нават павесіць на флягштоку парку бел-чырвона-белы сьцяг (перашкодзілі амонаўцы зь міліцыянтамі).

Баранавіцкая Рада БНФ падала ў суд на гарадзкія ўлады, якія забаранілі пікет 27-га, дазволіўшы яго правядзеньне чамусьці толькі 23 ліпеня. Фронтаўцы Баранавічаў ужо маюць добры досвед у падобных справах. Раней яны выйгралі суд супраць свайго тагачаснага мэра Паўлава (цяпер ён старшыня Менгарвы-

канкаму), які незаконна перанёс пікет, што мясцовы БНФ прымяркоўваў да Дня Канстытуцыі 15 сакавіка сёлета. Паўлаў палічыў тады, што акцыю можна дазволіць толькі 21 сакавіка, і, ня маючы такіх паўнамоцтваў, сам перанёс пікет на 5 дзён пазьней.

Маладэчна

У Маладэчне актывісты дэмакратычных партыяў і прыхільнікі незалежнасьці ўсклалі кветкі да памятнага знаку «Пакутнікам за волю й незалежнасьць Беларусі» на цэнтральным пляцы гораду. Пасьля ўскладаньня кветак і чытаньня вершаў людзі скіраваліся ў гарадзкі парк, каб паслухаць беларускага барда Андрэя Мельнікава. Але ў парку нечаканна пачаўся «хапун». Былі затрыманыя Алесь Капуцкі (старшыня Маладэчанскай Рады БНФ), Сяргей Боскін, Яўген Лугоўскі. У РАУСе, куды завезьлі затрыманых, міліцыянты абвінавачвалі іх ў несанкцыянаваным мерапрыемстве. На Я. Лугоўскага быў складзены пратакол за выкарыстаньне незарэгістраванай сымболікі. Пазьней усіх затрыманых адпусьцілі.

Марына Горка

Мітынг, які мусіў прайсьці на марынагорскім стадыёне, быў забаронены старшынём Пухавіцкага райвыканкаму Г. Шахлевічам. Каб не абвастраць ста-

юцца, а будуць толькі сьпяваць песьні, бо сьвята ніхто не адмяняў. На канцэрце выступілі бард Аляксей Галіч і фальклёрны гурт зь вёскі Талька. Пасьля канцэрту сьвяткаваньне ня скончылася. Група энтузіястаў у народных строях, зь белчырвона-белымі навіязкамі на галовах і сьцягамі на плячах, сьпяваючы народныя й патрыятычныя песьні, адправіліся на прагулку па горадзе. Затрыманьняў не было.

Заслаўе

У Заслаўі на гарадзкім стадыёне прайшоў сьвяточны мітынг. Акцыя была санкцыянаваная ўладамі.

Ваўкавыск

У Ваўкавыску ў 10-ю гадавіну прыняцьця Дэкларацыі аб дзяржаўным суверэнітэце Беларусі дэмакратычная апазыцыя наладзіла пікет за незалежнасьць.

Лагойск

12 актывістаў БНФ разам з намесьнікам старшыні БНФ Юрыем Хадыкам сустрэліся пад Лагойскам, каб адзначыць Дзень Незалежнасьці. Было вогнішча, узьняты нацыянальны сьцяг, прайшла дыскусія наконт сучаснай сытуацыі ў Беларусі.

Воранава

Лятуць пікет ля Дому ўраду

новішча, арганізатары вырашылі мітынг не праводзіць. Ня глядзячы на забарону, сабралася блізу 100 чалавек. На патрабаваньне начальніка Пухавіцкага РАУС Р. Барысава разыйсьціся, людзі адмовіліся, заявіўшы, што мітынгаваць не зьбіра-

У Воранаве на Цэнтральным стадыёне прайшоў пікет за незалежнасьць.

У Буда-Кашалёве, Бяроза, Пінску, Берасьці акцыі ў гонар Дня Незалежнасьці былі забароненыя ўладамі.

Гомель (затрыманьні і суды)

На Дзень Незалежнасьці каля Гомельскага аблвыканкаму адбыўся несанкцыянаваны пікет, у якім узялі ўдзел сябра Беларускай сацыял-дэмакратычнай партыі (Народная Грамада) Кацярына Гаравая і прыхільнік гэтай партыі Ігар Раманаў (жыхар пасёлку Доўск Гомельскай вобласьці). Удзельнікі пікету трымалі ў руках плякаты, на якіх было напісана: «3 Днём Незалежнасьці», «Не – фашызму ў Беларусі» (супраць актывізацыі дзейнасьці прафашысцкай арганізацыі РНЕ ў Гомелі), і інш.

Пікетуючы змаглі прастаяць усяго каля паўгадзіны, потым да іх пад'ехаў нарад міліцыі з Цэнтральнага РАУСу г. Гомеля (усяго сем чалавек) і затрымаў. Пры затрыманьні да І. Раманава быў ужыты гвалт – яго кінулі тварам на падлогу, а потым надзелі кайданкі. У Цэнтральным РАУСе на І. Раманава і К. Гаравую склалі пратаколы, у якіх пікетуючы абвінавачваліся паводле арт. 167.1 КаАП РБ (арганізацыя і ўдзел у несанкцыянаваным мерапрыемстве). Спачатку зьбіраліся затрыманых судзіць проста ў РАУСе, але потым вырашылі судовае разбіральніцтва перанесці на панядзелак, 31 ліпеня, пры гэтым у пікетуючы ўзялі пісьмовыя распіскі, што яны зьявяцца ў суд.

31 ліпеня ў судзе Цэнтральнага раёну Гомеля адбылося судовае паседжаньне, у якім разглядаліся адміністрацыйныя матэрыялы ў адносінах да І. Раманава і К. Гаравой. Сьведкамі выступілі ўчастковы інспэктар Ручкін, які склаў пратакол адміністрацыйнага затрыманьня, і старэйшы лейтэнант міліцыі Панамарэнка (які пісаў рапарт аб затрыманьні). У судовым паседжаньні прадстаўніком абвінавачваемых выступаў сябра Беларускай сацыял-дэмакратычнай партыі (Народная Грамада) Алесь Яўсеенка. Працэс цягнуўся нядоўга – усяго каля 30 хвілінаў, у выніку якога судзьдзя Яраслаў Парыньскі вынес наступныя рашэньні: пакараць Кацярыну Гаравую на 5 сутак адміністрацыйнага арышту, Ігара Раманава – на 7 сутак адміністрацыйнага арышту.

Асуджаныя адразу былі скіраваныя дбываць пакараньне ў Гомельскі ізалятар часовага ўтрыманьня.

Інфармацыйны адзел
ПЦ «Вясна»

Аляксей ШЭІН

МАЛАДЫ ФРОНТ ПЕРАМЕНАЎ

II. НАЦЫЯНАЛЬНЫ

РУХ МОЛАДЗІ

Сённяшняя беларуская моладзь — найбуйнейшы, двухмільённы корпус беларускага грамадства, самае масавае пакаленьне носьбітаў нацыянальнай ідэі, абаронцаў незалежнасьці, удзельнікаў апазыцыйных выступленьняў і прыхільнікаў рэформаў. Людзкія чаканьні сканцэнтраваныя на маладых. Моладзь, якой сёння 14-30 гадоў, нараджаецца перабудовы (і для перабудовы), мае велізарную прагу й патэнцыял пераменаў — палітычных, эканамічных, сацыяльных, культуровых і духовых.

Разам з тым велізарная маса сённяшняй моладзі апатычная й абьякавая да духовага й нацыянальнага Адраджэньня. Крымінальная й наркатычная субкультуры, распаўсюд ксэнафобіі, культу гвалту, цыннізм і разбэшчанасьць — гэта страшны вынік бездуховасьці й зьнішчэньня нацыянальнае культуры. Цяперашнія маладыя — пакаленьне ня толькі Вясны-96 і Маладога Фронту, рэформаў і недзяржаўных ініцыятываў, але й фашыстоўскіх брыгадаў, эпідэміі СНІД, бэпээсэму й Нямігі. Нашых раўналеткаў, заражаных сацыяльнымі й духовымі хваробамі, пакінутых на выраджэньне й выміраньне, трэба выратаваць. Сёння беларускай моладзі жыцьцёва неабходны ўзроставае й сьветапоглядны МАЛАДЫ ФРОНТ ПЕРАМЕНАЎ. Малады Фронт дэмакратычных рэформаў і эўрапейскай альтэрнатывы, фронт супрацьстаяньня дыктатуры й імперыі, злу ў дзяржаве й грамадстве — надзейная заслона ад камуна-гэбісцкага рэваншу, новы, сьвежы фронт Адраджэньня й духовага Абуджэньня.

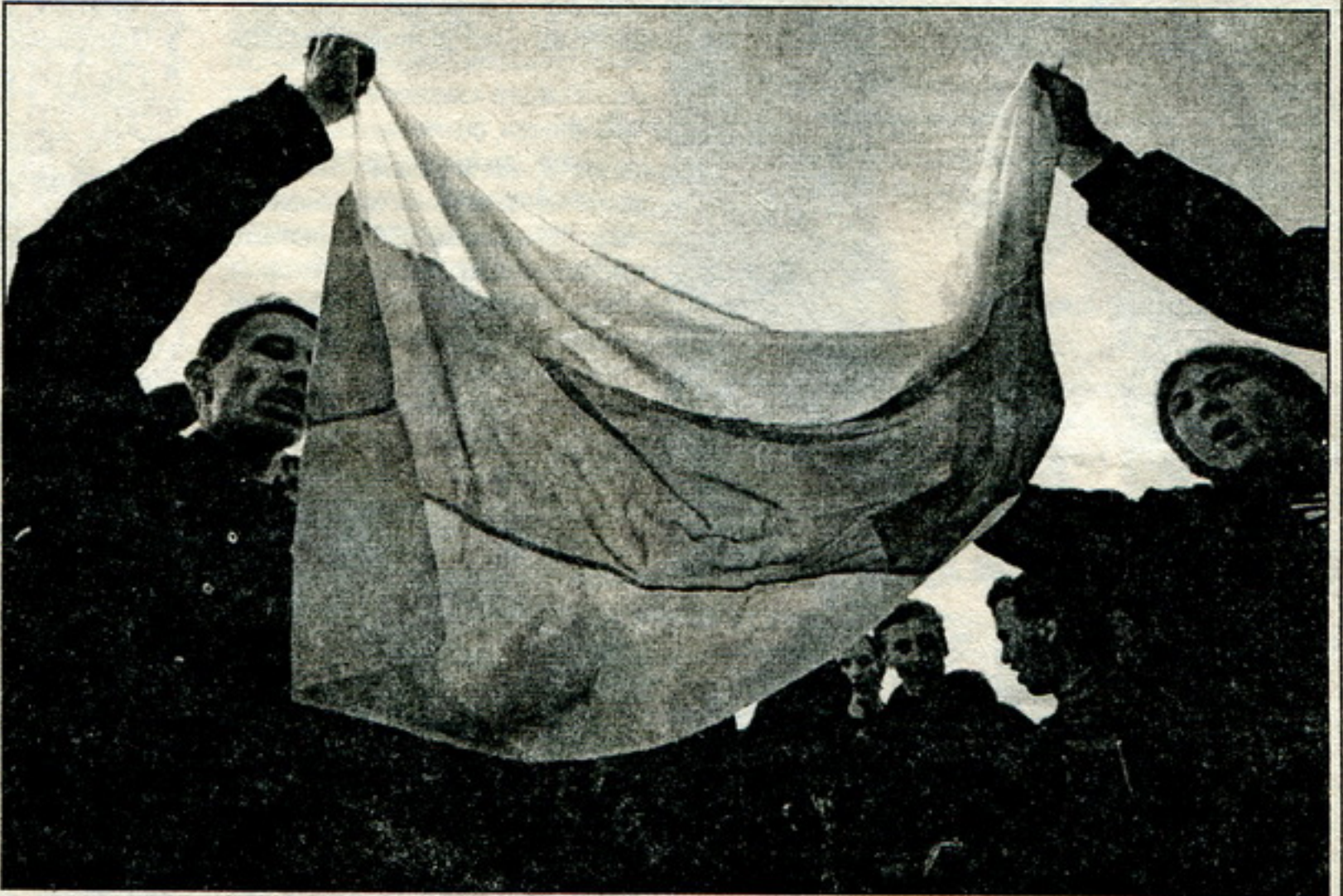
Малады Фронт — прызнаны арганізацыйны й ідэялагічны лідэр, авангард беларускае незалежнае моладзі. У цяперашні адказны момант, на пераломе тысячагодзьдзяў менавіта ён пакліканы задзіночыць і павесці за сабою ўвесь шырокі *Нацыянальны Рух Моладзі*, фронт плыняў, структураў і ініцыяты-

ваў з максымальным геаграфічным, сацыяльным і ідэялагічным дыяпазнам, аб'яднаны нацыянальнай ідэяй, хрысьціянскімі прынцыпамі й імкненьнем да поўнамаштабовых пераменаў у дзяржаве й грамадстве.

Стварэньне праграмы “Малады Фронт Пераменаў” — першы крок да фармаваньня такога ідэялагічна глыбокага й магутнага руху, у якім новае пакаленьне Беларусі ўбачыла б рэальную апазыцыю, *альтэрнатыву* старэючаму рэжыму й імперыі зла. Гэта дазволіць *задзіночыць* нацыянальныя маладзёвыя сілы ў моцны Фронт Пераменаў, здоль-

вучэльні, факультэце; *эфэкт прысутнасьці* МФ у кожным мястэчку й двары; пранікненьне ўва ўсе маладзёвыя асяродкі й сфэры; няспынная сыстэмная дзейнасьць паўсюль, дзе толькі магчыма.

Нацыянальны Рух Моладзі — гэта пастаянная *каардынацыя* агульных дзеяньняў паміж усімі беларускімі незалежніцкімі маладзёвымі арганізацыямі, найшырэйшае супрацоўніцтва, узаемадапамога й *салідарнасьць дзеля Бацькаўшчыны*. Мы — Малады Фронт — абавязаны ўзяць на сябе адказнасьць і асноўны цяжар агульнае працы.

ны спыніць чарговы наступ імперскае экспансіі.

Дванаццаць гадоў дзейнасьці БНФ заклалі сур'ёзную грамадскую базу ідэяў незалежнасьці, эўрапейскасьці, беларускасьці. Такія ідэі ўспрынятыя, засвоеныя ці хаця б прысутныя сярод большыні моладзі. Сёння *Малады Фронт* пакліканы здзяйсняць у грамадстве куды больш глыбокія, эфэктыўныя й структураваныя перамены, фармуляваць нацыянальную ідэю ўва ўсіх сфэрах маладзёвае актыўнасьці, ужо цяпер распрацоўваць мадэлі будучых рэформаў і абуджаць краіну дзеля Адраджэньня. Адкрыты, моцны й папулярны *Нацыянальны Рух Моладзі* можа стаць самім *жыцьцём і вобразам дзеяньня* сённяшняе беларускае моладзі.

Нацыянальны Рух Моладзі — гэта суполкі й актывісты ў кожнай школе,

Дзеля таго, каб стацца сэрцам *Нацыянальнага Руху Моладзі*, Маладому Фронту трэба зрабіць

10 Найважнейшых Справаў

1. ФАРМУЛЯВАНЬНЕ

ІДЭАЛЁГІІ.

Базавая каштоўнасьць — *нацыянальная ідэя*. Задачы: пабудова незалежнае дэмакратычнае эўрапейскае дзяржавы, выхаваньне новага пакаленьня й ажыцьцяўленьне ў грамадстве духовага Адраджэньня. Сьветапоглядная сутнасьць маладзёвага нацыянальнага руху — найлепшая, самая сучасная *беларушчына*, заснаваная на хрысьціянскіх

прынцыпах. Фармуляванне нацыянальнай ідэі ўва ўсіх сферах і выпадках маладзёвай актыўнасці: адукацыі й спорце, экалогіі й музыцы, навуцы й культуры, для ўсіх асяродкаў — нефармальных і прафэсійных, гарадзкіх і вясковых. Стварэнне адмысловага Аналітычнага цэнтру; фундамэнтальныя распрацоўкі, канфэрэнцыі й сэмінары, артыкулы, PR-кампаніі з апірышчам на патэнцыял БНФ і нацыянальнае творчае інтэлігенцыі.

2. АРГАНІЗАЦЫЙНАЕ ЎПАРАДКАВАНЬНЕ.

Больш кампактная, прафэсійная спецыялізаваная сыстэма кіраўніцтва: намеснікі старшыні (арганізацыі, рады, суполкі) адказныя за асобныя кірункі працы; сакратарыят, прэс-службу і камісіі па магчымасці трэба рабіць штатнымі. Фармаванне атмасферы найвышэйшае адказнасці, узмацненне выканаўчае дысцыпліны і этыкі паводзінаў для сябраў арганізацыі. Уніфікацыя адміністравання й справаздачнасці, анкетаў і пасьведчаньняў, структураванне камісіяў і сатэлітных арганізацыяў на месцах. Упарадкаванне базаў звестак, архіву й канцылярыі. Імкненьне да прафэсійнае арганізацыйнае, кадравае й структурнае працы. Падтрымка ініцыятывы шараговых сябраў МФ з боку кіраўніцтва.

3. ПАСТАЯННАЕ НАВУ- ЧАНЬНЕ.

Наладжваньне шматузроўневае сыстэмы адукацыі й падрыхтоўкі кадрў для маладафронтаўцаў і прыхільнае моладзі. Курсы й лекцыі, летнікі й трэнінгі, гартаваньне лідэраў і спецыялістаў, грамадзка-палітычнае навучаньне — праз NGO і замежных партнэраў. Стварэнне сэрыі маладафронтаўскіх мэтадычных праграмаў у якаў магца шырэйшым спектры маладзёвае дзейнасці: ад інфармацыйных тэхналягіяў да краязнаўства, ад шоў-бізнэсу да антыСНІДУ.

4. СТРАТЭГІЧНАЕ ФІНАНСА- САВАНЬНЕ.

Пошук фінансавання праз сыстэму адпаведна арыентаваных спонсарскіх арганізацыяў. Супрацоўніцтва з фундацыямі, што падтрымліваюць грамадзка-палітычную дзейнасць. Стварэнне групы дзеля распрацоўкі праектаў. Выкарыстаньне інтэлектуальных і тэхналягічных рэсурсаў блізкіх да Маладога Фронту няўрадавых арганізацыяў.

5. РЭГІЯНАЛЬНЫ ПАД'ЁМ.

Тэрытарыяльнае структураваньне мясцовых адзельцаў МФ (варыянты — цэнтралізаваны, абласны, краёвы або комплексны). Найбольшая ўвага — двум рэгіёнам: Паўночнае Беларусі, дзе слаба выкарыстоўваюцца карэнныя нацыянальныя настроі, і Палесьсю, дзе сканцэнтраваныя велізарныя рэзэрвы маладзёвага руху. Прыярытэт МФ — агульнабеларускія кампаніі і акцыі. Маладому Фронту паўсюль неабходныя моцныя рэгіянальныя й мясцовыя акцэнтны. Акцыі тутэйшага значэньня, націскі на тэмах гораду й раёну, краю й мястэчка, адкрыты выклік сёньняшнім мясцовым уладам па ўсім спектры праблемаў здольны даць грамадскую падтрымку тут і цяпер, закладзеці капітальны падмурак выбараў любых узроўняў і будучых муніцыпальных рэформаў. Важны момант — падвышэньне ролі рэгіёнаў у працэсе прыняцця рашэньняў.

6. ЗАДЗІНОЧАНЬНЕ МА- ПАДЗЁВАГА РУХУ.

Задача — імкненьне да арганізацыйнага лідэрства МФ, актыўнасць ува ўсіх магчымых сферах. Узгадненьне пазыцыяў і дзейнасці з нашымі сябрамі й калегамі зь беларускіх маладзёвых арганізацыяў. Ініцыяваньне супольных кампаніяў, заключэньне пагадненьняў аб супрацоўніцтве й фармаваньне аб'яднанага фронту моладзі на грунце нацыянальнай ідэі — з пастаянным пачуцьцём адказнасці й жаданьнем выконваць максымум працы, заставацца цэнтрам цяжару, адыгрываць ролю авангарду ў маладзёвым нацыянальным руху. Кола партнэраў — ЗБС, ГФ, МГ, МХСС, “Край”, БПС, скаўты, шматлікія незалежніцкія NGO.

7. ЗАМЕЖНАЕ ПРАДСТАЎ- НІЦТВА.

МФ мае шматлікую, але не арганізаваную сетку прадстаўнікоў ў бліжэйшым замежжы. Неабходная сыстэматызацыя, разьвіцьцё й пашырэнне нашых кантактаў праз маладафронтаўскіх навучэнцаў. Найважнейшая зона дзейнасці — Балта-Чарнаморская супольнасць. Нароўні зь сяброўствам у Маладых Кансэрватарах, разгортваньне максымальна шырокага супрацоўніцтва з хрысьціянска-дэмакратычнай моладзью “народных партыяў” (у першую чаргу YEPF). Акцэнтаваньне ўвагі на магчымасцях дапамогі, супольных акцыях і ўзаемным інфармаваньні. Распрацоўка праграмаў найшырэйшых абменаў і сэзоннай працы за мяжой. Актыўны ўдзел МФ у агуль-

наэўрапейскіх кампаніях.

8. ІНФАРМАЦЫЙНАЯ КАМПАНІЯ МФ.

Стварэнне паўнаўрадавае маладзёвае газэты на базе “Весьніка”. Разьвіцьцё сыстэмы якальнай прэсы: кожнай буйной структуры МФ — свая газэта. Найшырэйшыя кампаніі рэжымі МФ: хвалі ўлёткаў, буклеты, артыкулы. Аналітычная й рэдакцыйная дзейнасць, наладжваньне інфармацыйнага маніторынгу і зьбіраньне базаў звестак. Інтэрнэт: рэгулярнае й апэратыўнае абнаўленьне нашых web-старонак. PR-акцыі й яка мага часцейшыя выступы лідэраў МФ у прэсе.

9. КУЛЬТУРНА-АСЬВЕТНІ- ЦКАЯ АКТЫЎНАСЬЦЬ.

Далейшае разьвіцьцё й падтрымка культурна-асьветніцкіх сатэлітных арганізацыяў МФ (“Маладое Адраджэньне”, БМА, “Эўрапейскі шлях”, “Адукатар”). Яка мага больш шырокае разгортваньне сыстэмы Шоў Беларускай дыджэяў Адраджэньня, дыскаткаў і канцэртаў. Кампанія “Беларускі Нацыянальны Ўнівэрсытэт”. Разбудоўваньне сеткі беларускіх відэаклябаў, пераклад і распаўсюд сусьветна вядомых фільмаў, стварэнне беларускіх кліпаў, мастацкія выставы й вэрнісажы. Пастаяннае супрацоўніцтва з ТБМ, шматлікімі культурніцкімі цэнтрамі Беларусі й дыяспары.

10. СПАРТОВЫ ПРАРЫЎ.

Сёньня МФ сапраўды патрэбны спартовы прарыў. У першую чаргу фармаваньне мабільнай і дзездольнай дружыны зь філіямі ў буйных рэгіянальных цэнтрах. Пашырэнне практыкі алімпіядаў і спартовых турніраў унутры структураў МФ. Арганізацыя фан-спартовых клубнаў, футбольных камандаў і групаў падтрымкі (прыклад: “Offside”). Стварэнне апэратыўнай сыстэмы ўзаемадзеяньня з патрыятычна-спартовымі арганізацыямі. Распаўсюд сярод моладзі ідэяў здаровага ладу жыцьця: у здаровым целе — здаровы дух. Антыкрымінальныя й, антысьнідаўскія акцыі МФ, кампаніі супраць маладзёвага алькагалізму й наркотыкаў мусяць стаць дзейным сродкам фізычнага й духовага адраўленьня нацыі.

(далей будзе)

ВЫСТУП НА ЎСЕБЕПАРУСКІМ ЗЬЕЗДЗЕ ЗА НЕЗАЛЕЖ- НАСЬЦЬ

Дарагія сябры,

павіншуймася з прыняцьцем Акту за незалежнасьць. Мудрыя й усхваляваныя словы нашых сустаршыняў, творчых людзей - беларускіх патрыярхаў - натхняюць на дзеянне. У дагэтуляшніх выступак акрэсьленыя небясьпекі для нашай незалежнасьці. У яе - спрактыкаваныя ў крамлёўска-бізантыйскіх інтрыгах, закарэлыя ў імперскіх войнах, цынічныя ворагі. Вынішчаюцца моўныя, культурныя, праўныя, эканамічныя падваліны незалежнага існаваньня беларускага народу. Цяжкі, але неўнікнёны абавязак адказных палітычных сілаў краіны, якія дзейнічаюць ТУТ І ЦЯПЕР (у тым ліку БНФ) - не паўтараць ранейшых памылак, не рабіць новых, а ЗНАЙСЬЦІ АДЭКВАТНЫ АДКАЗ НА ПАГРОЗУ І АДХІЛІЦЬ ЯЕ АДБАЦЬКАЎШЧЫНЫ.

Масква цяміць толькі сілу. Наша сіла, безумоўна, засьведчаная тым, што на Зьезд за незалежнасьць сабралася гэтулькі дэлегатаў. Але наша моц і ў тым, што, нарэшце, за колькі гадоў палітычныя, грамадзкія, прафсаюзныя арганізацыі, якія вызнаюць як каштоўнасьці незалежнасьць і свабоду, лучацца ў аб'яднаную апазыцыю. У Каардынацыйную раду дэмакратычных сілаў (КРДС) пасьля IV Кангрэсу, у якім многія з вас, сябры, бралі ўдзел 2 ліпеня, уваходзіць ужо шэсьць партыяў, а таксама Кангрэс дэмакратычных прафсаюзаў, Асамблея дэмакратычных няўрадавых арганізацыяў (у сваю чаргу яднае 700 грамадзкіх згуртаваньняў), Хартыя-97, дэмакратычныя кааліцыі ўсіх рэгіёнаў Беларусі. Каардынацыйная рада выпрацоўвае супольную доўгатэрміновую стратэгію ды хуткабежную тактыку абароны незалежнасьці й змаганьня за дэмакратыю.

Наша яднаньне прывяло ўжо да рэальных вынікаў. На вуліцы Менску ўвосень і сёлета ўвесну пад незалежніцкімі лэзунгамі зноў, як у пачатку 90-х, адважна выйшлі дзясяткі тысячаў людзей, у якіх адраділася надзея. Наша яднаньне й нашыя акцыі былі заўважаныя сьветам (які ня любіць тых, хто толькі ные, і дапамагае толькі дзейным і моцным). Сьвет пабачыў, што лукашэнкавай палітыцы ёсьць моцная альтэрнатыва, і ў выніку за апошні год міжнароднае стаўленьне да Беларусі зьмянілася да лепшага: нас, незалежнікаў, урэшце пачалі

падтрымліваць на міжнароднай арэне. Няможна змарнаваць гэтага даверу.

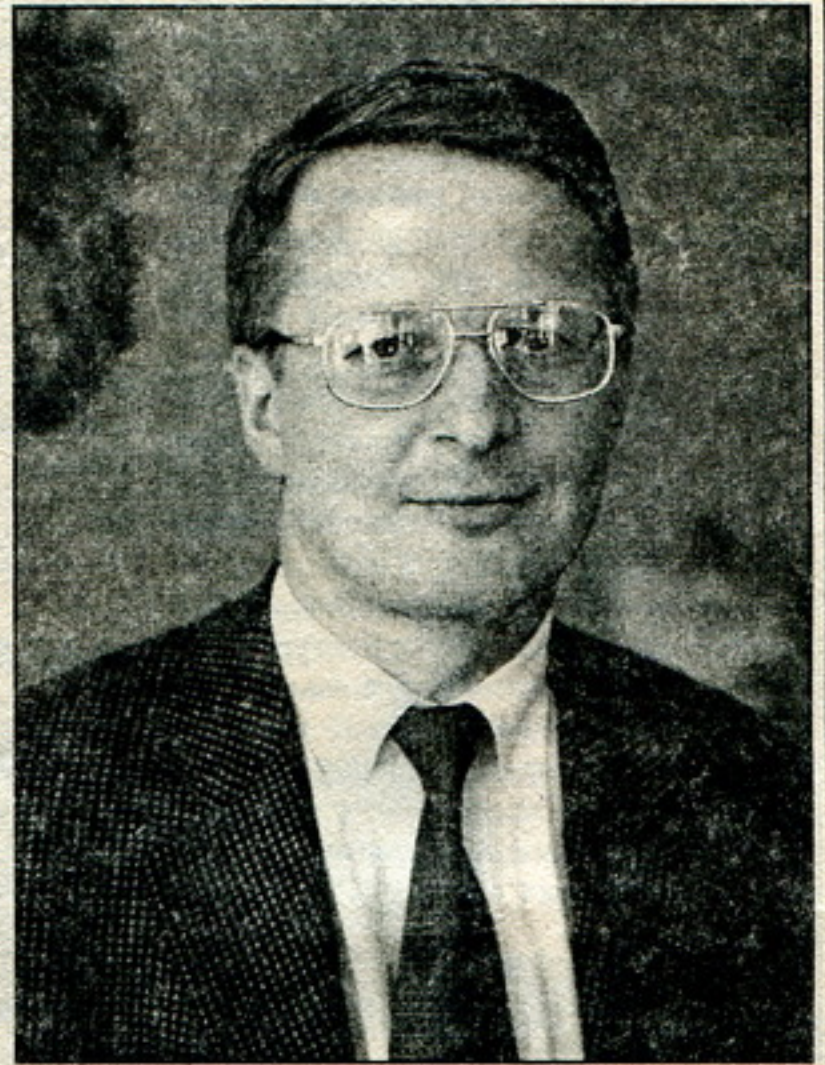
Гэтаксама нашыя агульныя набыткі, якія трэ' берагчы, - і Рада БНР як сымбалічны носьбіт пераемнасьці беларускае несавецкае дзяржаўнасьці, і міжнародна прызнаная легітымнасьць Вярхоўнага Савету 13 скліканьня. Сёньня Вярхоўны Савет асэнсаваў свае колішнія промахі, дэпутаты засьведчылі мужнасьць, не паддаўшыся ані на пагрозы, ані на спакусы. Дакуль ёсьць легітымны Вярхоўны Савет - дакуль міжнародная супольнасьць не прызнае ратыфікаваных палатнікамі саюзных дамоваў.

Таму восеньскія «выбары» - пастка для беларускае незалежнасьці. І Лукашэнку, і Маскве дазарэзу трэба займець міжнародна прызнаны, але цалкам падкантрольны псэўдапарлямэнт, які б надаў усемагчымым здрадніцкім «саюзным» дамовам жаданую міжнародную легітымнасьць і рачысьціў бы шлях міжнароднаму прызнаньню «саюзных» выбараў (пра падрыхтоўку якіх ужо паведаміла Масква). Рашэньне КРДС адназначнае: адказныя за лёс Бацькаўшчыны палітычныя сілы й дзеячы не бяруць удзелу ў лукашэнкавым фарсе. У нас ня выкананьня чатыры варункі свабодных выбараў: няма паўнаўладнага парлямэнту; няма свабоды слова; няма дэмакратычнага выбарчага закону; у краіне, дзе ёсьць палітвязьні й знікаюць людзі, пануе страх. Наша салідарная пазыцыя - мы пераканаліся - рэальна ўплывае на міжнародную палітыку ў беларускім пытаньні, прадвызначае непрысланьне назіральнікаў і непрызнаньне выбараў у «палату».

Тыя, хто паддасца на спакусу ўладнага карыта (без рэальных магчымасьцяў уплываць на палітыку) і пойдзе на выбары, будуць парушальнікамі рашэньня Кангрэсу дэмакратычных сілаў, зь вельмі сур'ёзнымі для іх маральнымі й палітычнымі наступствамі.

Што рабіць незалежнікам увосень?

- Перамагчы праціўніка інтэлектуальна. То бок прадбачыць ягоныя лубянскія сцэнары, апярэдзіць ды нэўтраліза-

ваць іх слушна выбранаю тактыкай, у гэтым канкрэтным выпадку - актыўным процідзеяньнем выбарчаму фарсу.

- Перамагчы інфармацыйна й псыхалёгічна. Пры дапамозе незалежнае прэсы, незалежнага радыё і, урэшце, мільёнаў улётак данесьці да людзей праўду й спадзеў.

- Дзеля гэтага ініцыяваць кампанію «Народны рэфэрэндум за свабодныя выбары». Дамагаючыся выкананьня вядомых чатырох умоваў дэмакратычных выбараў, прайсьці ад дзвярэй да дзвярэй; заклікаць людзей ня ўдзельнічаць у выбарчым фарсе; пашыраць незалежніцкія ідэі, у тым ліку праз наш сёньняшні Акт; запрашаць на масавыя акцыі.

- Засьведчыць моц: перасягнуць колькасна й якасна веснавы парог масавых акцыяў у падтрымку незалежнасьці й свабоды, зладзіўшы прынамсі па 2 акцыі ў 24 гарадох краіны, прычым адну зь іх - у дзень выбарчага фарсу.

Гэта - тактыка аб'яднанай апазыцыі. А Фронт пачне палітычную восень з традыцыйнага закліку на гадавіну Аршанскае бітвы ў Дзень беларускай вайскавай славы 8 верасьня. Беларуская талераннасьць не павінна распаўсюджвацца на ворагаў незалежнасьці. Жыве Беларусь!

АКТ НЕЗА- ПЕЖНАСЬЦІ БЕЛАРУСІ

Сёння незалежнасьць Рэспублікі Беларусь знаходзіцца пад пагрозай. Рэальнай небясьпекай стаў дагавор аб стварэньні так званай саюзнай дзяржавы з Расеяй, падпісаны 8 сьнежня 1999 году прадстаўнікамі беларускіх уладаў, чья легітымнасьць не прызнаецца ў большасьці краін сьвету. Мы – за добрыя, раўнапраўныя і ўзаемавыгадныя адносіны з усімі краінамі сьвету, і асабліва з суседзямі: Расеяй, Украінай, Польшчай, Летувай, Латвіяй. Але мы не жадаем становіцца рэгіёнам іншай дзяржавы. Мы не дазволім ліквідаваць нашу незалежнасьць і абмежаваць наш суверэнітэт, зьнішчыць нашу краіну.

Незалежнасьць – гэта натуральнае права ўсяго народа, кожнага грамадзяніна. Толькі яна і толькі дзяржаўны суверэнітэт адкрываюць шлях нашай краіне ў эўрапейскую й міжнародную дэмакратычную супольнасьць.

Мы, дэлегаты Ўсебеларускага Зьезду,

СЬВЕДЧЫМ

Богам і гісторыяй дадзенае нашаму народу права мець сваю незалежную дзяржаву зь яе адвечнымі сымбаламі— бела-чырвона-белым сьцягам і гербам “Пагоня”

АБВЯШЧАЕМ

незалежнасьць і дзяржаўны суверэнітэт неад’емнай каштоўнасьцю беларускага народу;

ПРЫЗНАЕМ

не маючымі законнай сілы любыя пагадненьні й рашэньні, скіраваныя на скасаваньне альбо абмежаваньне суверэнітэту Беларусі;

ЗАКЛІКАЕМ

усіх грамадзян Беларусі і ўсіх суайчыннікаў за мяжой згуртавацца вакол ідэяў Акту Незалежнасьці Беларусі, бараніць незалежнасьць Айчыны парламэнты й урады дэмакратычных дзяржаваў, міжнародныя арганізацыі й сусветную грамадзкасьць забясьпечыць гарантыі суверэнітэту Рэспублікі Беларусь.

Жыве Беларусь!

Прынята Ўсебеларускім
Зьездам 29 ліпеня 2000 году ў Менску.

Ад першай асобы

Вітаньне прэзыдэнта Чэскай Рэспублікі Вацлава Гаўпа ўдзельнікам Усебеларускага зьезду за незалежнасьць

(неафіцыйны пераклад)

Шаноўныя ўдзельнікі зьезду, дарагія сябры!

Рады такім чынам вітаць ваш сход, які мае павязь з гістарычным першым Усебеларускім зьездам, што адбыўся напрыканцы 1917 году ды быў вызначальным крокам да ўзьнікненьня сучаснай беларускай дзяржаўнасьці.

Я ўпэўнены ў тым, што ў новым сусьветным парадку, у які мы патрапілі за мінулыя дзесяць год, ды што прынес шмат зьменаў у нашым жыцьці, разам могуць у згодзе й роўнасьці супрацоўнічаць толькі такія ўдзельнікі, якія самі ўсьведомілі сваё ўласнае вызначэньне. Веру, што напамін і спадчына беларускай дзяржаўнасьці ды незалежнасьці ёсьць неабходнай перадумовай умацаваньня нацыянальнага самавызначэньня

беларускай дзяржавы.

У сваіх размовах зь людзьмі, якія паходзяць з вашага краю ці займаюцца яго вывучэньнем, шмат разоў адчуў, што ў Беларусі жыве памяць пра тое, якім чынам абрынуўся камунізм, які панаваў на нашых землях. Уважаю за частку адказнасьці кожнага грамадзяніна Чэскай Рэспублікі, кожнага эўрапейца й уласна ўсіх, хто вызнае ды бароніць такія каштоўнасьці як дэмакратыя, правы чалавека, свабоды асобы, каб цікавіліся становішчам, у якім знаходзіцца Беларусь ды яе грамадзяне, каб паводле сваіх магчымасьцяў словам і справай дапамагалі прасоўваньню дэмакратыі ў Беларусі.

Зычу вашаму сходу спакойнай хады й багата посьпехаў

зь вітаньнем Вацлаў ГАВЭЛ

27 ліпеня. Пікет у Празе.

Дзень беларускай незалежнасьці адзначылі ў Эўропе.

Сьвята 27 ліпеня адзначалася ня толькі ў Беларусі. У гэты дзень у сталіцы Чэхіі, Празе, пятнаццаць беларусаў правялі пікет ля амбасады РБ. Маладыя людзі зладзілі своеасаблівы перформанс: абматаліся спэцыяльнай лэнтаю, што сымбалізавала становішча са свабодай асобы ў нашай краіне.

Яшчэ адзін пікет ля беларускай амба-

сады, але ўжо ў Варшаве, адбыўся 29 ліпеня. Правялі яго ўдзельнікі летняй сустрэчы Эўрапейскіх дэмакратычных студэнтаў: амбасаду пікетвалі прадстаўнікі прыхільных маладзёвых арганізацыяў большасьці краінаў Эўропы, у т. л. і прадстаўнікі Маладога Фронту.

Аляксей ШЭІН

Нацыянальныя сьцягі над Клецкам

27 ліпеня над Клецкам луналі бел-чырвона-белыя сьцягі. Тое, што нехта адважыўся іх вывесіць за ноч, вельмі не спадабалася раённаму кіраўніцтву і асабліва міліцыі. З драгоў і дрэваў сьцягі было зняць лёгка, але з высокай іржавай трубы, што стаіць у цэнтры гораду, гэта зрабіць было амаль немагчыма. Каб залезьці па ёй на самы верх, патрэбная была вялікая сьмеласьць.

Як апавядаюць відавочцы гэтых падзеяў, выпадковым праходным міліцыянты прапаноўвалі 50 даляраў за тое, каб зняць апошні і самы вялікі сьцяг, але дабрахвотнікі ніяк не знаходзіліся. Тады міліцыі давялося «наняць» нейкага п'янчугу, які за чатыры пляшкі віна са страхам, але і з радасьцю зрабіў тое, на што ня быў здатны ні адзін жыхар Клецка.

Алег НИКУЛІН

Крамольныя колеры на трубе ў Нясьвіжы

У Нясьвіжы ў пары дзясяткаў мэтраў ад райваканкаму стаіць лазьня з жалезнай трубаю 18 мэтраў вышыняй. У трубы даўно ўжо патрэскаўся бэтонны падмурак, і на днях вырашана было яе адрамантаваць. Яе паклалі на зямлю, зрабілі ўсё неабходнае з падмуркам, і заадно пафарбавалі, бо яна была ўжо іржаваю.

Безь ніякай злой думкі нясьвіскія рабочыя пафарбавалі трубу так: зверху чорная паласа, потым белая, чырвоная, белая і зноў чорная - гэта звычайныя засьцерагалныя колеры для верталётаў ды самалётаў. Пафарбавалі і супакоіліся.

Аднак празь 15 хвілінаў прыбег супрацоўнік райвыканкаму і закрычаў: «Кто повесил флаг?! Сейчас же снимайте!». На гэта рабочыя рэзонна адказалі, што ніякага сьцягу ніхто ня вешаў, а труба папросту пафарбаваная. Тады райвыканкамавец пачаў патрабаваць, каб апазнавальныя знакі зафарбавалі. Аднак такія прапановы выклікалі ў рабочых толькі здаровы сьмех і сапраўды беларускі адказ: «Перафарбоўваць не палезем - а раптам праз год улада памяняецца?»

Мікалай ГРЫГАРОВІЧ

Праваслаўная царква - толькі расейская?

28 ліпеня ў мястэчку Пагранічны Бераставіцкага раёну быў ажыццэўлены напад на сьвятара Беларускай Народнай Праваслаўнай Царквы імя сьвятой Эўфрасіньні Полацкай. Царква месціцца ў вайсковым намёце, узьведзеным у агародзе адной з прыхажанак.

Тры міліцыянэры (прозьвішча аднаго зь іх Віктар Абуховіч) уварваліся ў царкву ў час набажэнства і запатрабавалі, каб айцец Ян Спасюк накіраваўся зь імі ў суд. Чакаць канца набажэнства міліцыянэры не пажадалі ды напалі на сьвятара. Пры гэтым у бойку зь імі ўступілі вернікі. Уцякаючы ад міліцыянэраў, айцец Спасюк пасьпеў патэлефанаваць журналістам ды ў амбасаду ЗША. Але ж ад перасьледу сьвятару прыйшлося ўцячы ў Горадню. Там міліцыянты ўсё ж насьціглі сьвятара і забралі ў яго пашпарт, але журналісты газэты «Біржа інфармацыі» і іншых незалежных выданьняў абаранілі гнанага. У рэдакцыі газэты ён і атрымаў прытулак. Паводле словаў Яна Спасюка, ім ужо цікавяцца даўно, і ня толькі міліцыя. 10 ліпеня да

яго наведваліся супрацоўнікі КГБ з Горадні, якія настойліва раілі яму не займацца справай адраджэньня Беларускай народнай праваслаўнай царквы, а перайсьці на службу ў любы прыход Расейскае праваслаўнае царквы. На адмову супрацоўнікі спэцслужбаў пачалі шантажаваць сп. Спасюка тым, што надрукуюць дасье, якое вядзецца на яго з 1986 году (хаця ніякае дасье ня змога падарваць вялізны аўтарытэт Яна Спасюка). Рэальная пагроза існуе ня толькі самому сьвятару, але і ягонай сям'і - жонцы і тром дзеткам. 31 ліпеня сп. Спасюк усё-ж такі быў затрыманы. Суд, які адбыўся ў Бераставіцы на наступны дзень, цягнуўся ня больш за тры хвіліны. Айцец Спасюк арыштаваны на пяцёра сутак за непадпарадкаваньне міліцыі. Пачатак гісторыі трэба шукаць у мінулагадовых падзеях, калі Бераставіцкія ўлады адмовіліся рэгістраваць прыход Беларускай Народнай Праваслаўнай царквы ў Пагранічным, заявіўшы, што праваслаўная царква будзе толькі расейскай.

«Падарунак» ад Дзяржкамдруку

У Дзень Незалежнасьці часопіс АРСНЕ атрымаў «падарунак» ад Дзяржкамдруку - папярэджаньне часопісу за ягоны апошні нумар. Афіцыйная падстава — за зьмену назвы выданьня (гэта быў выпуск аналітычна-крытычнага агляду «АРСНЕ-Скарына») і за тое, што часопіс распаўсюджваецца таксама за межамі Беларусі. Галоўны рэдактар выданьня Валерка Булгакаў лічыць папярэджаньне неабгрунтаваным. Адначасова часопіс адчуў на сабе «мякка-рэпрэсійныя» меры і зь іншых бакоў: Беларускі Дом Друку

спыніў ужо пачатае друкаваньне жнівеньскага нумару, а дзяржаўнае аб'яднаньне «Белкніга» адмовілася прадаваць папярэдні нумар часопіса. Выдаўцы часопіса зьвязваюць кампанію ціску з артыкуламі, зьмешчанымі ў нумары «АРСНЕ-Скарыны», у прыватнасьці, з рэзкім аналітычным матэрыялам В. Булгакава, прысьвечаным афіцыйнай «Беларускай думцы». Папярэджаньне выдаўцы АРСНЕ зьбіраюцца абскардзіць у судзе, а друкаваньне — перанесьці ў адну зь менскіх прыватных друкарняў.

«Паншчына» для чэрыкаўскіх беспрацоўных

Своесаблівымі і надзвычай эфэктыўнымі мэтадамі вырашыў змагацца зь беспрацоўем Чэрыкаўскі райвыканкам. Спэцыяльным рашэньнем даведзена да дзесяці колькасьць дзён на «грамадзкай працы», якую адбываюць людзі, зарэгістраваныя на ўліку ў мясцовым цэнтры занятасьці. У іншых месцах Магілёўшчыны «паншчына» рэдка калі перавышае пяць дзён (за выключэньнем Крычава — тут зрэдку даходзіць да 8 дзён). Коль-

касьць зарэгістраваных беспрацоўных адразу ж скарацілася. Згодна статыстыцы, Чэрыкаўскі раён зьяўляецца лідарам у барацьбе з сацыяльным злом. Тут налічваецца ўсяго 224 афіцыйных беспрацоўных. Што датычыць рэальнага стану рэчаў, дык ён зусім не падобны на статыстыку: пачынаючы зь 90-х, Чэрыкаўшчына толькі афіцыйна згубіла больш за 1000 працоўных месцаў.

BARC

 Навіны
БЕЛАРУСКАЯ НАРОДНАЯ ФАЎНДЫСЬЦА АДРАДЖЭНЬНЕ
№ 3 (20), травень 2000 г, наклад 299 асобнікаў
Распаўсюджваецца бясплатна на правах нумарнага матэрыялу.

У нумары скарыстаная выява Пагоні з тытупьнага аркуша Статута Вялікага Княства Пітоўскага 1588 г.
Адрас для паставаньня: 220006, Менск, а/с 27, тэл. 284-50-12
E-mail: bnf@journalist.com
в.а. рэдактара Віктар Івашкевіч